

ERDÉSZETI LAPOK

XLII. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

V. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hónap 15-én. * Előfizetési díj egy évre 16 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 kor. alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 16 kor. évi tagsági díj fejében, ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 koronánál kevesebbet alapítottak, 6 kor. kedvezményes árért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz., II. em.

☞ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltetnek. ☞

(Telefon: 37-22.)

Sóltz Gyula.

A hivatalos lapnak folyó évi május hó 7-én megjelent száma a következő legfelsőbb elhatározást közölte: *Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Sóltz Gyula miniszteri tanácsos, országos főerdőmesternek saját kérelmére történt nyugalmaztatása alkalmából a közszolgálat terén szerzett érdemei elismerésül Lipót-rendem lovagkeresztjét díjmentesen adományozom.*

Kelt Bécsben, 1904. évi április hó 30-án.

Ferencz József s. k.

gróf Khuen-Héderváry Károly s. k.

Több mint 42 évi hű és buzgó szolgálat után, a király által kitüntetve vonul vissza Sóltz Gyula magas állásától, a legmagasabbtól, melyet a magyar erdészeti közigazgatás keretében elérhetett s a melyet Ő Felsége bizalmából, mint miniszterének erdőgazdasági ügyekben első tanácsadója, közel hét éven át nehéz viszonyok között sikerrel betöltött.

És amig egyfelől az állásából távozó országos főerdőmesternek magas rendjellel történt kitüntetésében mindnyájan meglegédeással látjuk legfelsőbb helyről történő elismerését a hazai erdőgazdaság körül oly hosszú időn át sikeresen érvényesített munkásságának, másfelől kifejezést kell adnunk annak az osztatlan és élénk sajnálkozásnak, a melyet a hazai erdészeti körében Sóltz Gyula saját kérelmére történt visszavonulása országszerte keltett és a mely abból az őszinte tiszteletből és ragaszkodásból fakadt, a melyet iránta mindenki érzett, aki tiszteltreméltó, nyílt jellemét, igazságszeretetét és jóindulatát megismerhette. A magyar erdőtisztikai kar nagy része — állami és magánszolgálatban lévő egyaránt — ezenfelül egykori tanárát is tisztelvén benne, az egyéni ragaszkodás kötelékei a messze multba nyulnak vissza.

Sóltz Gyulával egyike azoknak vonul nyugalomba, a kik a magyar erdőgazdaságot ugyszólván annak bölcsőkora óta szolgálták, részt vettek azokban a nehéz küzdelmekben, a melyek az erdőtörvény megalkotását megelőzték és hiven teljesítették kötelességüket az alapok lerakásánál és megszilárdításánál. Sóltz Gyula ekkor ott működött a selmeczbányai erdészeti akadémián, évek hosszú során át a tudás fegyverét nyujtva az oda tóduló ifjúságnak, a mely a magyar erdészeti szolgálatába óhajtott lépni, hogy azt hivatása teljesítésénél a haza és a magyar erdő javára érvényesítse.

A midőn azután néhány évi külső erdészeti szolgálat után, a melyet mint erdőigazgató töltött Máramaros-Szigeeten — ott is emelve hivatalos és társadalmi téren az erdészeti tekintélyét — a földmívelésügyi miniszteriumba hivatott be és 1897 derekán országos főerdőmesterré neveztetett ki, lerakva találta ugyan már a magyar erdészeti alapjait, de azok további kiépítése, sőt a néha felbukkanó, csak a beavatottak előtt ismeretes ellenáramlatokkal szemben való

megvédése teljes munkaerejét és idejét lekötötte. Az állami erdőtisztai kar mindig hálával fog megemlékezni arról, hogy mindjárt működésének legelején a műszaki dijnoki intézmény eltörlésére törekedett és az erdőtisztai állások némileg kedvezőbb beosztása érdekében a legjobb szándékkal és nem sikertelenül buzgólkodott.

Elbucsuzunk e sorainkkal Sóltz Gyulától, mint országos főerdőmestertől, de nem bucsuzunk el tőle, mint magyar erdőgazdától, mert reméljük, hogy a hivatalos gondoktól szabadulva társadalmi uton és különösen mint az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányi tagja még számos éven át annál élénkebb részt vesz az erdőgazdaságunk felvirágoztatására és érdekeinek képviselésére irányuló munkában. Erre a társadalmi munkára ép oly nagy szükségünk van, mint az erős, céltudatos hivatalos vezérletre. S ha Sóltz Gyula az államerdészet vezetésétől vissza is lépett, mégis abban a reményben ringatjuk magunkat, sőt számitunk reá, hogy az említett téren ezentul is vezető szerepet fog vinni és mindenütt ott lesz, a hol a hazai erdőgazdaságért lándzsát kell törni.



A bükkfa korhadása és konzerválása.

A m. kir. földmivelésügyi miniszter megbízásából írta dr. *Tuzson János* m. kir. erdőmester, műegyetemi magántanár, a m. kir. közp. erdészeti kísérleti állomás adjunktusa. 8^o, 90 old. 16 ábrával és 3 színes melléklettel. Kapható Kilián Frigyes utódai könyvkereskedésében. Ára 4 K.

A magyar erdészeti szakirodalom legújabb termékét mutatjuk be az alábbiakban, a mű rövid ismeretetésével. A szerző ebben a műben azon sok évi önálló kutatásainak eredményét foglalta össze, a melyeket a m. kir. földmivelésügyi miniszter megbízásából a központi erdészeti kísérleti állomáson végzett. Ezek az ered-